

stemme for Mindretallets Forslag i denne Sag, er det jo netop, fordi det er et Indgreb i Redaktionen af denne Lov, naar vi skulle have to saa vigtige Forandringer gjort i Loven. Jeg kan ikke se rettere, end at disse Forslag netop ere kastede ind, for at vi ikke skulle have denne Lov sat igjennem nu, da den for femte Gang er kommen frem. Thi jeg er enig med adskillige ærede Talere, som have lagt Vægten paa, at Realiteten i dette Lovforslag er jo egentlig Frihed for Arbejderne, Butikkernes Lufning og Fabrikkerens Standsning, saa vidt det lader sig gjøre. Det har været min bestemte Tanke, at naar vi kunne gennemføre denne Lov i Overensstemmelse med de Adresser, som ere komne fra mange Sider i Befolkningen, have vi vel ikke faaet Alt, hvad vi ønske, men dog faaet Noget, som tilfredsstiller den store Del af Befolkningen. Jeg kjender ikke de forskjellige Egne af Landet, men jeg kjender den Egn, hvor jeg lever, og vi bruge ikke der at arbejde om Søndagen. Ja, der er Mange, som bruge at kjøre Korn ind i Høsten om Søndagen, men vi ville vel aldrig faae en Lov gennemført i Thinget, som forbyder en Mand at kjøre sit Korn ind om Søndagen, om det behager ham, om vi end godt kunne undvære det; jeg har i alt Fald aldrig haft Trang dertil. Jeg troer, at den Kjærlighed for Landboerne kan spares, og hvad de københavnske Arbejdere angaaer, er jeg overbevist om, at der er Stuepil og Gøgl nok paa alle Kanter i den store By. Jeg er af en anden Mening end de ærede Herrer; jeg tror, at Københavnerne trænge ordentlig til at tugtes, og jeg antager, at naar den provisoriske Regjering faaer bestået, kommer Ornen nok og tager dem. Jeg tilraader Flertallet og dem, der synes nogenlunde at ville have Fremskridt, endelig at stemme for at faae de to vigtige Paragrafer gennemførte denne Gang og lade Mindretallets Forslag falde.

Brandes: Jeg vil tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at det Forslag, vi her behandle, kan siges at seile under falsk Flag. Naar det hedder, at det indeholder Tillæg til og Forandring i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage, kunde man deraf slutte, at det i Virkeligheden var et Lovforslag om Helligdage, om den offentlige Fred paa disse, men dette, mine Herrer, er en Feiltagelse, i alt Fald er det kun paa et enkelt Punkt. I Virkeligheden er det et Arbejderlovforslag. Det fremgaaer baade af det Lovforslag, som ligger til Grund for den 2den Behandling, som her foretages, og af

det Lovforslag, som blev indbragt privat her i Thinget af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (B. Holm). Begge disse Lovforslag gaa nemlig ud paa at skaffe Arbejderne Frihed og Fritid, og de have ikke beskæftiget sig det Allersjærneste med den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage, det beder jeg ærede Medlemmer at lægge vel Mærke til. Naar man nemlig har villet luffe Boutikkerne og, som det nu er foreslaaet, standse Fabrikkerne om Søndagen, saa er det ganske uden Hensyn til den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage. Den har man ment, vilde være varetaget ved de Love, der allerede foreligge, og man har i og for sig slet ikke ønsket at udvide den hjerfen ved private Forslag eller ved Regjeringsforslag. Heller ikke er den ærede Minister kommen med nogenstomhelst Udtalelse om, at han er fremkommen med dette Forslag, fordi han mente, at Loven af 7de April 1876 trængte til en Udvidelse. Han har ingenlunde sagt noget Saadant, og at det heller ikke har ligget i det ærede Medlems Hensigt, som repræsenterer Københavns 5te Valgkreds (B. Holm), vil være Alle bekjendt. Forslaget er fra hans Side intet Helligdagsforslag, men et Forslag, som hører ind under de Forslag til Arbejderlove, som i Diebliffet beskæftige hele den civiliserede Verden og særlig den Konference, der sidder i Berlin. Det har intet særligt med Helligdagen at gjøre, og det maa man lægge Mærke til, naar man taler om Valgdagens Optagelse paa dette Forslag, hvad jeg strax skal komme til, thi de Betæneligheder, man nærer derved, falde ganske bort, naar man betænker, at det ikke er noget Forslag om Helligdagen, vi have for os. Jeg vil ikke bestride, at der er Medlemmer her i Thinget, der saaledes som den sidste ærede Taler ønske Boutikkerne luffede og Fabrikkerne standse om Søndagen ikke af Hensyn til Arbejderne, men af visse kirkelige Hensyn, men det har ikke været Regjeringens Forslags Hensigt at tage dette Hensyn og heller ikke det private Forslags. Jeg har aldrig hørt Forslagene blive motiverede ved, at der skulde trænges til en Udvidelse af den Frihed, der i Diebliffet gives, for at skaffe større Fred paa Folketirkens Helligdage, og det kan da heller ikke nu være et Motiv for ærede Medlemmer til at stille sig imod Forslaget om Valgdagen. Altsaa den formelle Grund, den ærede Ordfører gjorde gjældende med Hensyn til dette Forslag, og som ogsaa andre Medlemmer have udtalt, at det var Noget, der ikke vedrørte Helligdagsloven, tror jeg ikke, at man behøver at opholde sig ved. Det bliver jo ogsaa ret komisk, naar man vil optage Grund-